

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Štrasburk 7. července 2021
(OR. en)**

**2018/0138 (COD)
LEX 2104**

PE-CONS 51/21

**TRANS 411
CODEC 920**

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
O ZJEDNODUŠENÍ OPATŘENÍ NA ZLEPŠENÍ REALIZACE TRANSEVROPSKÉ
DOPRAVNÍ SÍTĚ
(TEN-T)**

**SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2021/...**

ze dne 7. července 2021

**o zjednodušení opatření
na zlepšení realizace transevropské dopravní sítě (TEN-T)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 172 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem³,

¹ Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 269.

² Úř. věst. C 168, 16.5.2019, s. 91.

³ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. února 2019 (Úř. věst. C 449, 23.12.2020, s. 576) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 14. června 2021 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013¹ stanoví společný rámec pro vytvoření moderních interoperabilních sítí v Unii, které budou k dispozici jejím občanům, s cílem posílit sociální, hospodářskou a územní soudržnost Unie a přispět k vytvoření jednotného evropského prostoru dopravy a mobility, a tím posílit vnitřní trh. Transevropská dopravní síť (dále jen „síť TEN-T“) sestává z dvouvrstvé struktury, skládající se z globální sítě a hlavní sítě. Globální síť zajišťuje propojení všech regionů Unie, zatímco hlavní síť se skládá z těch prvků globální sítě, které mají pro Unii nejvyšší strategický význam. Nařízení (EU) č. 1315/2013 stanoví závazné cíle pro dokončení, přičemž hlavní síť má být dokončena do roku 2030 a globální síť do roku 2050, a to zejména upřednostňováním přeshraničních spojení, zlepšením interoperability a přispíváním k multimodální integraci dopravní infrastruktury Unie.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 1).

- (2) Zkušenosti ukazují, že bez ohledu na potřebu dokončit síť TEN-T a závazné časové lhůty pro toto dokončení čelí řada investic, které mají uvedené dokončení umožnit, mnohačetným, různorodým a složitým postupům udělování povolení, přeshraničním zadávacím řízením a dalším postupům. Tato situace ohrožuje včasnou realizaci projektů a v mnoha případech vede k významným zpožděním a zvýšeným nákladům. Mimoto může vzniknout nejistota pro předkladatele projektů a potenciální soukromé investory a tato nejistota by v některých případech dokonce mohla vést k tomu, že se projekty neuskuteční tak, jak bylo původně plánováno. Cílem této směrnice je uvedené otázky řešit a prostřednictvím harmonizovaných opatření na úrovni Unie zajistit synchronizované a včasné dokončení sítě TEN-T. Při vypracovávání svých vnitrostátních plánů a programů by členské státy měly zohlednit rozvoj sítě TEN-T v souladu s čl. 49 odst. 2 nařízení (EU) č. 1315/2013.
- (3) Tato směrnice by se měla vztahovat na postupy související s projektem, včetně postupů souvisejících s posuzováním vlivů na životní prostředí. Touto směrnicí by však nemělo být dotčeno územní plánování nebo plánování využití půdy, postupy týkající se zadávání veřejných zakázek, ani kroky prováděné na strategické úrovni, které nesouvisí s projekty, jako je strategické posuzování vlivů na životní prostředí, plánování veřejných rozpočtů, jakož i vnitrostátní nebo regionální dopravní plány. S cílem zvýšit účinnost postupů pro udělování povolení a zajistit vysoce kvalitní projektové dokumentace by předkladatelé projektů měli před zahájením postupu udělování povolení provést přípravné práce, jako jsou předběžné studie a zprávy. Tato směrnice by se neměla použít na řízení u správního odvolacího orgánu nebo soudu.

- (4) Tato směrnice by se měla vztahovat na projekty, které jsou součástí předem určených úseků hlavní sítě uvedených v příloze této směrnice, a na další projekty na koridorech hlavní sítě, jejichž celkové náklady přesahují 300 000 000 eur. Projekty přesahující uvedenou částku se často vyznačují strategickým významem z hlediska uskutečnění strategie Unie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění a přispívají k dosažení cílů nařízení (EU) č. 1315/2013. Koridory hlavní sítě se určují prostřednictvím vytyčení uvedeného v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013¹ a map hlavní sítě obsažených v nařízení (EU) č. 1315/2013. Interaktivní systém geografických a technických informací pro síť TEN-T (TENtec), který obsahuje podrobnější informace o transevropské dopravní infrastruktuře, poskytuje technický základ těchto map.
- (5) Projekty týkající se výlučně telematických aplikací, nových technologií a inovací by z oblasti působnosti této směrnice měly být vyloučeny, neboť se jejich použití neomezuje na hlavní síť.
- (6) Členské státy však tuto směrnici mohou uplatňovat na jiné projekty týkající se hlavní a globální sítě, včetně projektů týkajících se výlučně telematických aplikací, nových technologií a inovací, za účelem dosažení harmonizovaného přístupu k projektům dopravní infrastruktury. Zveřejnění seznamů jednotlivých projektů, na něž se vztahuje oblast působnosti této směrnice, vnitrostátními orgány by mohlo zvýšit transparentnost pro předkladatele projektů, pokud jde o probíhající i budoucí práce v rámci sítě TEN-T.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1316/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se vytváří Nástroj pro propojení Evropy, mění zařízení (EU) č. 913/2010 a zrušují nařízení (ES) č. 680/2007 a (ES) č. 67/2010 (Úř. věst. OJ L 348, 20.12.2013, s. 129).

- (7) Vzhledem k tomu, že příslušné unijní a vnitrostátní právo stanoví nejružnější povinnosti provádět posouzení dopadů na životní prostředí nezbytné pro udělování povolení na projekty v rámci hlavní sítě, měly by členské státy tam, kde je to proveditelné a vhodné, zavést zjednodušený postup splňující požadavky tohoto unijního a vnitrostátního práva s cílem přispět k dosažení cílů stanovených v této směrnici, jež usiluje o zjednodušení opatření.
- (8) Projektům, na něž se vztahuje oblast působnosti této směrnice, by se mělo dostat v případě potřeby přednostního zacházení. Toto zacházení může zahrnovat kratší lhůty, současné postupy nebo omezení lhůt pro opravné prostředky a zároveň zajistit, aby bylo v souladu s unijním a vnitrostátním právem rovněž dosaženo cílů jiných horizontálních politik, jako jsou politiky v oblasti životního prostředí, jejichž cílem je zabránit nepříznivým dopadům na životní prostředí, předcházet jim, omezovat je nebo vyrovnávat. V právních rámcích řady členských států je stanovena možnost přednostního zacházení u určitých kategorií projektů, jež se odvíjí od jejich strategického významu pro hospodářství. Pokud toto přednostní zacházení existuje v rámci vnitrostátního právního rámce, mělo by se automaticky vztahovat na projekty spadající do oblasti působnosti této směrnice. Členské státy by však měly mít možnost vyzkoušet zvláštní postupy pro udělování povolení na omezeném počtu projektů s cílem posoudit jejich případné rozšíření na další projekty. Během tohoto zkušebního období by dotčený členský stát neměl mít povinnost uplatňovat tyto zkušební postupy na jiné projekty spadající do oblasti působnosti této směrnice.

- (9) S cílem umožnit jasné řízení celého postupu a zajistit kontaktní místo pro předkladatele projektů by se projekty pro koridory hlavní sítě měly opírat o účinné postupy udělování povolení. Členské státy by za tímto účelem měly určit jeden nebo více orgánů v závislosti na svých vnitrostátních právních rámcích a svém správním uspořádání a podle typu dotčeného projektu. Pokud členský stát určí orgánů více, měl by zajistit, aby pro daný projekt a daný postup udělování povolení byl určen pouze jeden orgán.
- (10) Určení orgánu, který slouží jako kontaktní místo pro předkladatele projektu, by mělo postupy zjednodušit, zlepšit jejich účinnost a zvýšit jejich transparentnost. Mělo by rovněž v případě potřeby posilovat spolupráci mezi členskými státy. Uvedené postupy by měly podporovat skutečnou spolupráci mezi předkladateli projektů a určeným orgánem.
- (11) Určený orgán může být mimo jiné pověřen úkoly, které u konkrétních projektů rekonstrukce infrastruktury hlavní sítě v případě přírodních nebo člověkem způsobených katastrof souvisejí s koordinací a schvalováním těchto projektů v souladu s unijním a vnitrostátním právem.
- (12) Postupem stanoveným v této směrnici by nemělo být dotčeno plnění požadavků mezinárodního a unijního práva, včetně požadavků na ochranu životního prostředí a lidského zdraví. Tato směrnice by neměla vést ke snižování standardů, jež mají sloužit k zabránění nepříznivým účinkům na životní prostředí, předcházení těmto účinkům a jejich omezení nebo kompenzování.

- (13) Vzhledem k naléhavosti dokončení hlavní sítě by zjednodušení postupů udělování povolení mělo být doprovázeno lhůtou pro postupy, jež vedou k přijetí rozhodnutí o povolení pro výstavbu dopravní infrastruktury. Tato lhůta by měla podpořit účinnější řízení postupů a za žádných okolností by neměla ohrozit vysoké standardy Unie v oblasti ochrany životního prostředí a účasti veřejnosti. V řádně odůvodněných případech by mělo být možné prodloužit lhůtu pro postupy udělování povolení, včetně případů, kdy nastanou nepředvídané okolnosti, nebo je-li to nezbytné pro ochranu životního prostředí. Prodloužení lhůty by mohlo být vyjádřeno například jako časové údobí nebo odkazem na určité datum či určitou budoucí událost. Prodloužená lhůta by zejména neměla zahrnovat dobu nezbytnou pro správní či soudní řízení o oprávněm prostředku či pro uplatnění prostředků právní nápravy u soudu. Členské státy by neměly nést odpovědnost, je-li nedodržení lhůty způsobeno předkladatelem projektu, například pokud předkladatel projektu nedodržel lhůty stanovené ve vnitrostátním právu, nebo orientační lhůty stanovené určeným orgánem, nebo pokud předkladatel projektu jednal se zbytečným prodloužením.
- (14) Členské státy by se měly snažit zajistit, aby odvolání napadající hmotněprávní nebo procesní zákonnost rozhodnutí o povolení byla řešena co možná nejefektivněji.

- (15) Projekty infrastruktury TEN-T, které se týkají dvou nebo více členských států, čelí specifickým problémům, pokud jde o koordinaci postupů udělování povolení. Určené orgány dotčených členských států by proto měly spolupracovat za účelem koordinace jejich časových plánů a stanovení společného harmonogramu v souvislosti s postupem udělování povolení, a to v rozsahu, v jakém jsou taková koordinace jejich časových plánů a vypracování společného harmonogramu možné a vhodné vzhledem ke stavu příprav či pokročilosti projektu, což závisí především na předkladateli projektu a zejména na datu, kdy předkladatel projektu určenému orgánu každého z těchto členských států projekt oznámil.
- (16) Evropští koordinátoři určení v souladu s nařízením (EU) č. 1315/2013 by měli být informováni o příslušných postupech s cílem usnadnit jejich synchronizaci a dokončení s ohledem na včasnou realizaci hlavní sítě do roku 2030.
- (17) Rozšíří-li se síť TEN-T na třetí země v souladu s orientačními mapami stanovenými v nařízení (EU) č. 1315/2013, měly by tyto třetí země být v případě potřeby vyzvány, aby dodržovaly podobná pravidla, jaká stanoví tato směrnice.

- (18) Zadávání veřejných zakázek na přeshraniční projekty by mělo probíhat v souladu se Smlouvami, a případně směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU¹ nebo 2014/25/EU². S cílem zajistit účinné dokončení přeshraničních projektů hlavní sítě by zadávání veřejných zakázek prováděné společným subjektem mělo podléhat vnitrostátnímu právu jednoho členského státu. Odchylně od práva Unie v oblasti zadávání veřejných zakázek by mělo být v zásadě použito vnitrostátní právo toho členského státu, v němž má společný subjekt sídlo. Mělo by být nadále možné určit použitelné vnitrostátní právo prostřednictvím mezivládní dohody. V případě zadávání veřejných zakázek prováděných dceřiným podnikem společného subjektu by tento dceřiný podnik měl uplatňovat vnitrostátní právo jednoho z dotčených členských států, které by mohlo být vnitrostátním právem použitelným na společný subjekt. Z důvodu právní jistoty by stávající strategie zadávání veřejných zakázek měly zůstat použitelné pro společný subjekt zřízený přede dnem vstupu této směrnice v platnost.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (19) Komise se do udělování povolení jednotlivým projektům standardně nezapojuje. V některých případech však určitá hlediska přípravy projektu podléhají schválení na úrovni Unie. Pokud se Komise na postupech podílí, poskytne přednostní zacházení unijním projektům a předkladatelům projektů zajistí jistotu. V některých případech může být vyžadováno schválení státní podpory. Aniž jsou dotčeny lhůty stanovené touto směrnicí a v souladu s Kodexem osvědčených postupů pro řízení ve věcech kontroly státní podpory, měly by mít členské státy možnost požádat Komisi, aby na projekty na hlavní síti, které považují za prioritní, uplatnila předvídatelnější lhůty na základě přístupu k vybraným věcem nebo na základě vzájemně dohodnutého naplánování.
- (20) Realizace projektů infrastruktury na hlavní síti by měla být podpořena také pokyny Komise, které vyjasní provádění některých typů projektů i dodržování *acquis* Unie. V tomto ohledu poskytuje sdělení Komise ze dne 27. dubna 2017 nazvané „Akční plán pro přírodu, lidi a hospodářství“ pokyny a další vyjasnění, pokud jde o dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES¹ a směrnicí Rady 92/43/EHS². S cílem zajistit ekonomicky nejvýhodnější nabídky by měla být projektům poskytnuta přímá podpora určená pro zadávání veřejných zakázek.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

² Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

- (21) Jelikož cíle této směrnice, totiž zjednodušit opatření na urychlení realizace sítě TEN-T, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jej z důvodu potřeby posílit rámec postupů udělování povolení pro projekty sítě TEN-T prostřednictvím harmonizované činnosti na unijní úrovni může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (22) Z důvodů právní jistoty by se tato směrnice neměla použít na postupy udělování povolení zahájené před datem provedení této směrnice,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na postupy udělování povolení nutné k povolení realizace:
 - a) projektů, jež jsou součástí předem určených úseků hlavní sítě uvedených v příloze;
 - b) dalších projektů na koridorech hlavní sítě určených podle čl. 44 odst. 1 nařízení (EU) č. 1315/2013, jejichž celkové náklady přesahují 300 000 000 EUR,

s výjimkou projektů týkajících se výlučně telematických aplikací, nových technologií a inovací ve smyslu článků 31 a 33 uvedeného nařízení.

Tato směrnice se rovněž použije na veřejné zakázky v přeshraničních projektech, které spadají do oblasti působnosti této směrnice.

2. Členské státy mohou rozhodnout o použití této směrnice na další projekty hlavní a globální sítě, včetně projektů týkajících se výlučně telematických aplikací, nových technologií a inovací, uvedených v odstavci 1. Členské státy oznámí své rozhodnutí Komisi.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „rozhodnutím o povolení“ rozhodnutí nebo soubor rozhodnutí, které mohou mít správní povahu a které jsou přijaty současně nebo postupně orgánem či orgány členského státu, s výjimkou správních a soudních orgánů rozhodujících o opravném prostředku, podle vnitrostátního právního systému a správního práva, které určují, zda je předkladatel projektu oprávněn projekt v dotčené zeměpisné oblasti realizovat, aniž by bylo dotčeno jakékoli rozhodnutí přijaté v souvislosti se správním nebo soudním řízením o opravném prostředku;
- 2) „postupem udělování povolení“ každý postup, který musí být v souvislosti s jednotlivými projekty spadajícími do oblasti působnosti této směrnice za účelem získání rozhodnutí o povolení proveden, jak podle unijního nebo vnitrostátního práva požaduje jeden či více orgánů členského státu, s výjimkou územního plánování nebo plánování využití půdy, postupů týkajících se zadávání veřejných zakázek a kroků na strategické úrovni, které se netýkají konkrétních projektů, jako je strategické posuzování vlivů na životní prostředí, plánování veřejných rozpočtů, jakož i celostátní nebo regionální dopravní plány;

- 3) „projektem“ návrh výstavby, úpravy nebo změny vymezeného úseku dopravní infrastruktury, jehož cílem je zlepšit kapacitu, bezpečnost a účinnost této infrastruktury a jehož realizace musí být schválena rozhodnutím o povolení;
- 4) „přeshraničním projektem“ projekt, který zahrnuje přeshraniční úsek mezi dvěma nebo více členskými státy;
- 5) „předkladatelem projektu“ žadatel o povolení realizace projektu nebo veřejný orgán, který zahajuje projekt;
- 6) „určeným orgánem“ orgán, jenž je kontaktním místem pro předkladatele projektu a usnadňuje účinné a strukturované provedení postupů udělování povolení v souladu s touto směrnicí;
- 7) „společným orgánem“ orgán zřízený na základě vzájemné dohody dvou nebo více členských států s cílem usnadnit postupy udělování povolení týkající se přeshraničních projektů, včetně společných orgánů zřízených určenými orgány, jsou-li tyto určené orgány zmocněny členskými státy ke zřízení společných orgánů.

Článek 3

Prioritní status

1. Členské státy usilují o zajištění toho, aby všechny orgány zapojené do postupu udělování povolení, včetně určeného orgánu, s výjimkou soudů, považovaly za prioritní projekty, které spadají do oblasti působnosti této směrnice.
2. Jsou-li podle vnitrostátního práva pro prioritní projekty stanoveny zvláštní postupy udělování povolení, členské státy zajistí, aby se projekty spadající do oblasti působnosti této směrnice projednávaly podle těchto postupů, a aniž jsou dotčeny cíle, požadavky a lhůty stanovené v této směrnici. To nebrání členským státům v tom, aby na omezeném počtu projektů vyzkoušely zvláštní postupy udělování povolení s cílem posoudit jejich případné rozšíření na jiné projekty, aniž by se tyto postupy musely uplatňovat na projekty spadající do oblasti působnosti této směrnice.
3. Tímto článkem nejsou dotčena žádná rozpočtová rozhodnutí.

Článek 4

Určený orgán

1. Do ... [24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] určí každý členský stát na příslušné správní úrovni orgány, které mají jednat jako určený orgán.

2. Členský stát může tam, kde je to vhodné, v závislosti na projektu či kategorii projektů, druhu dopravy nebo zeměpisné oblasti aby určený orgán stanovit různé orgány.
V takovém případě členský stát zajistí, aby pro daný projekt a pro daný postup udělování povolení byl pouze jeden určený orgán.
3. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření, aby předkladatelům projektů poskytl snadno dostupné informace o totožnosti určeného orgánu pro daný projekt.
4. Členské státy mohou určený orgán zmocnit k vydávání rozhodnutí o povolení.

Je-li určený orgán zmocněn v souladu s prvním pododstavcem k vydávání rozhodnutí o povolení, ověřuje, že byla získána veškerá povolení, rozhodnutí a stanoviska, jež jsou nezbytná pro přijetí rozhodnutí o povolení, a o rozhodnutí o povolení vyrozumí předkladatele projektu.
5. Není-li určený orgán zmocněn k vydávání rozhodnutí o povolení, učiní členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl předkladatel projektu o přijetí rozhodnutí o povolení vyrozuměn.
6. Členské státy mohou zmocnit určený orgán ke stanovení orientačních lhůt pro různé dílčí kroky postupu udělování povolení podle čl. 5 odst. 1, aniž je dotčena čtyřletá lhůta podle uvedeného odstavce.

7. Určený orgán:

- a) je v postupu vedoucím k rozhodnutí o povolení daného projektu kontaktním místem pro informace pro předkladatele projektu a další příslušné dotčené orgány;
- b) stanoví-li tak vnitrostátní právo, poskytne předkladateli projektu podrobnou osnovu žádosti uvedenou v čl. 6 odst. 4, včetně informací o orientačních lhůtách spjatých s postupy udělování povolení, a to v souladu se čtyřletou lhůtou podle čl. 5 odst. 1;
- c) dohlíží na časový rámec postupu udělování povolení, a zejména zaznamenává jakékoli prodloužení lhůty podle čl. 5 odst. 4;
- d) pokud je o to požádán, poskytne předkladateli projektu pokyny, jež se týkají předložení všech příslušných informací a dokumentů, včetně veškerých povolení, rozhodnutí a stanovisek, jež je nutno k rozhodnutí o povolení získat a předložit.

Určený orgán rovněž může poskytnout předkladateli projektu pokyny o dodatečných informacích či dokumentech, jež je třeba předložit, bylo-li oznámení uvedené v čl. 6 odst. 1 odmítnuto.

8. Odstavcem 7 není dotčena pravomoc jiných orgánů zapojených do postupu udělování povolení ani možnost, aby předkladatel projektu kontaktoval jednotlivé orgány pro zvláštní povolení, rozhodnutí nebo stanoviska, která jsou součástí rozhodnutí o povolení.

Článek 5

Doba trvání postupu udělování povolení

1. Členské státy stanoví postup udělování povolení, včetně lhůt v rámci tohoto postupu, jež nepřekročí čtyři roky od zahájení postupu udělování povolení. Členské státy mohou přijmout nezbytná opatření s cílem rozvrhnout dobu, jež je k dispozici, na jednotlivé fáze, a to v souladu s unijním a vnitrostátním právem.
2. Čtyřletou lhůtou uvedenou v odstavci 1 nejsou dotčeny povinnosti vyplývající z mezinárodního a unijního práva a tato lhůta nezahrnuje lhůty nezbytné pro správní a soudní řízení o opravných prostředcích a pro uplatnění prostředků právní nápravy u soudů, jakož ani jakoukoli lhůtu nezbytnou k uplatnění jakýchkoli výsledných rozhodnutí či prostředků nápravy.
3. Čtyřletou lhůtou uvedenou v odstavci 1 není dotčeno právo členského státu stanovit, že postup udělování povolení má být zakončen přijetím zvláštního vnitrostátního legislativního aktu, přičemž v takovém případě může postup pro přijetí uvedeného aktu odchylně od odstavce 1 přesáhnout čtyřletou lhůtu, byly-li v uvedené lhůtě dokončeny přípravné činnosti, na jejichž základě je vnitrostátní legislativní akt přijímán. Přípravné činnosti se považují za ukončené, jakmile je daný vnitrostátní legislativní akt předložen vnitrostátnímu parlamentu.

4. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby čtyřletá lhůta uvedená v odstavci 1 mohla být v řádně odůvodněných případech přiměřeně prodloužena. Doba prodloužení se stanoví případ od případu, je řádně odůvodněna a omezena na účel dokončení postupu udělování povolení a vydání rozhodnutí o povolení. Po udělení takového prodloužení je předkladatel projektu informován o důvodech prodloužení. Další prodloužení může být za stejných podmínek uděleno pouze jednou.
5. Členské státy neodpovídají za nedodržení čtyřleté lhůty uvedené v odstavci 1, prodloužené v souladu s odstavcem 4, vzniklo-li zpoždění kvůli předkladateli projektu.

Článek 6

Organizace postupu udělování povolení

1. Předkladatel projektu oznámí projekt určenému orgánu, nebo případně společnému orgánu zřízenému v souladu s čl. 7 odst. 2. Oznámení projektu předkladatelem projektu představuje okamžik zahájení postupu udělování povolení.
2. Členské státy mohou za účelem usnadnění posouzení pokročilosti projektu vymezit úroveň podrobnosti informací a příslušné dokumenty, které má předkladatel projektu při oznamování projektu poskytnout. Pokud projekt není v dostatečně pokročilé fázi, oznámení se řádně odůvodněným rozhodnutím zamítne ve lhůtě nejdéle čtyři měsíce od obdržení oznámení.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby předkladatelé projektů obdrželi jako pokyny pro oznamování obecné informace, uzpůsobené, je-li to zapotřebí, podle druhu dotčené dopravy, které obsahují informace o povoleních, rozhodnutích a stanoviscích, která mohou být vyžadována k realizaci projektu.

Tyto informace pro každé povolení, rozhodnutí a stanovisko zahrnují:

- a) obecné informace o věcném rozsahu a úrovni podrobnosti informací, které má předkladatel projektu předložit;
- b) použitelné lhůty nebo, pokud tyto lhůty neexistují, orientační lhůty; a
- c) údaje týkající se orgánů a zúčastněných stran obvykle zapojených do konzultací spojených s jednotlivými povoleními, rozhodnutími a stanovisky.

Tyto informace musí být snadno dostupné všem příslušným předkladatelům projektů, a to zejména prostřednictvím informačních portálů v elektronické či fyzické podobě.

4. S cílem usnadnit úspěšné oznamování mohou členské státy vyžadovat, aby určený orgán na žádost předkladatele projektu vypracoval podrobnou osnovu žádosti obsahující tyto informace přizpůsobené jednotlivým projektům:
- a) jednotlivé etapy tohoto postupu, použitelné lhůty, a nejsou-li stanoveny, orientační lhůty;
 - b) věcný rozsah a úroveň podrobnosti informací, které má předkladatel projektu předložit;

- c) seznam povolení, rozhodnutí a stanovisek, která má předkladatel projektu v souladu s unijním a vnitrostátním právem v průběhu postupu udělování povolení získat;
 - d) údaje orgánů a zúčastněných stran, jež mají být zapojeny v souvislosti s jednotlivými povinnostmi, a to i v průběhu formální fáze veřejné konzultace.
5. Osnova žádosti zůstává v průběhu postupu udělování povolení v platnosti. Jakákoli změna osnovy žádosti musí být řádně odůvodněna.
 6. Určený orgán může předkladateli projektu na jeho žádost poskytnout informace doplňující náležitosti uvedené v odstavci 4.
 7. Poté, co předkladatel projektu předloží úplnou dokumentaci žádosti týkající se daného projektu, rozhodnutí o povolení se přijme ve lhůtě uvedené v čl. 5 odst. 1.
 8. Orgány, které se účastní postupu udělování povolení, oznámí určenému orgánu, že byla vydána požadovaná povolení, rozhodnutí, stanoviska nebo rozhodnutí o povolení.

Článek 7

Koordinace postupů přeshraničního udělování povolení

1. Členské státy u projektů týkajících se dvou či více členských států zajistí, aby určené orgány těchto členských států spolupracovaly za účelem koordinace svých časových plánů a dosažení dohody o společném harmonogramu pro postup udělování povolení.
2. U přeshraničních projektů může být zřízen společný orgán.

3. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby evropští koordinátoři určení v souladu s článkem 45 nařízení (EU) č. 1315/2013 obdrželi informace o postupech udělování povolení a aby evropští koordinátoři mohli usnadňovat kontakty mezi určenými orgány v kontextu postupů udělování povolení pro projekty týkající se dvou či více členských států.
4. Není-li dodržena lhůta uvedená v čl. 5 odst. 1, členské státy dotčeným evropským koordinátorům na žádost poskytnou informace o opatřeních, která byla přijata nebo jsou plánována s cílem umožnit dokončení postupu udělování povolení s co nejmenším zpožděním.

Článek 8

Zadávání veřejných zakázek na přeshraniční projekty

1. Pokud jsou zadávací řízení prováděna společným subjektem v přeshraničním projektu, členské státy přijmou opatření nezbytná k tomu, aby společný subjekt uplatňoval vnitrostátní právo jednoho členského státu, přičemž odchylně od směrnic 2014/24/EU a 2014/25/EU se tímto právem rozumí právo určené v souladu s čl. 39 odst. 5 písm. a) směrnice 2014/24/EU nebo čl. 57 odst. 5 písm. a) směrnice 2014/25/EU podle toho, která směrnice se uplatní, ledaže by dohoda mezi zúčastněnými členskými státy stanovila jinak. Tato dohoda v každém případě stanoví, že se na postupy zadávání veřejných zakázek prováděné společným subjektem použije vnitrostátní právo jednoho členského státu.

2. Pro zadávání veřejných zakázek prováděné dceřiným podnikem společného subjektu přijmou dotčené členské státy opatření nezbytná k zajištění toho, aby dceřiný podnik uplatňoval vnitrostátní právo jednoho z členských států. V tomto ohledu mohou dotčené členské státy rozhodnout, že dceřiný podnik má použít vnitrostátní právo použitelné na společný subjekt.

Článek 9

Přechodná ustanovení

1. Tato směrnice se nepoužije na projekty, u nichž byl postup udělení povolení zahájen před ... [24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost].
2. Článek 8 se použije pouze na takové veřejné zakázky, kde výzva k účasti v soutěži byla zaslána, nebo pokud není výzva k účasti v soutěži stanovena, kde zadavatel zahájil zadávací řízení po ... [24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost].
3. Článek 8 se nepoužije na společný subjekt zřízený před ... [den vstupu této směrnice v platnost], řídí-li se postupy zadávání veřejných zakázek tohoto subjektu i nadále právem, které se použilo na jeho veřejné zakázky k tomuto datu.

Článek 10
Podávání zpráv

1. Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění a výsledcích této směrnice poprvé do ...[pět let a šest měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] a následně v pravidelných intervalech.
2. Zpráva vychází z informací, které mají členské státy poskytovat každé dva roky a poprvé do ... [pět let ode dne vstupu této směrnice v platnost] a které se týkají počtu postupů udělování povolení spadajících do oblasti působnosti této směrnice, průměrné doby trvání postupů udělování povolení, počtu postupů udělování povolení překračujících lhůtu a zřízení jakéhokoli společného orgánu během období, za něž se podává zpráva.

Článek 11
Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do ... [24 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 12

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA

Předem určené úseky přeshraničních a chybějících spojení v koridorech hlavní sítě [uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a)]

„Atlantický“ koridor hlavní sítě		
Přeshraniční spojení	Évora – Mérida	železnice
	Vitória-Gasteiz – San Sebastián – Bayonne – Bordeaux	
	Aveiro – Salamanca	
	Řeka Douro (Via Navegável do Douro)	vnitrozemské vodní cesty
Chybějící spojení	Tratě na Iberském poloostrově, které nejsou interoperabilní s rozchodem UIC	železnice
„Baltsko-jaderský“ koridor hlavní sítě		
Přeshraniční spojení	Katowice/Opole – Ostrava – Brno Katowice – Žilina Bratislava – Wien Graz – Maribor Venezie – Trieste – Divača – Ljubljana	železnice
	Katowice – Žilina Brno – Wien	silnice
Chybějící spojení	Gloggnitz – Mürzzuschlag: Semmeringový patní tunel Graz – Klagenfurt: Koralská železniční trať a tunel Koper – Divača	železnice

„Středomořský“ koridor hlavní sítě		
Přeshraniční spojení	Barcelona – Perpignan	železnice
	Lyon – Torino: patní tunel a přístupové cesty	
	Nice – Ventimiglia	
	Venezia – Trieste – Divača – Ljubljana	
	Ljubljana – Zagreb	
	Zagreb – Budapest	
	Budapest – Miskolc – hranice UA	
	Lendava – Letenye	silnice
	Vásárosnamény – hranice UA	
Chybějící spojení	Almería – Murcia	železnice
	Tratě na Iberském poloostrově, které nejsou interoperabilní s rozchodem UIC	
	Perpignan – Montpellier	
	Koper – Divača	
	Rijeka – Zagreb	
	Milano – Cremona – Mantova – Porto Levante/Venezia – Ravenna/Trieste	vnitrozemské vodní cesty

„Severomořsko-baltský“ koridor hlavní sítě		
Přeshraniční spojení	Talinn – Rīga – Kaunas – Warszawa nová trať v rámci Rail Baltica plně interoperabilní s rozchodem UIC	železnice
	Świnoujście/Szczecin – Berlin	železnice a vnitrozemské vodní cesty
	Koridor Via Baltica EE-LV-LT-PL	silnice
Chybějící spojení	Kaunas – Vilnius: část nové tratě v rámci Rail Baltica plně interoperabilní s rozchodem UIC	železnice
	Warszawa/Idzikowice – Poznań /Wrocław, včetně připojení na plánovaný Centrální dopravní uzel	
	Nord-Ostsee-Kanal	vnitrozemské vodní cesty
	Berlin – Magdeburg – Hannover; Mittellandkanal; západoněmecké přůplavy	
	Rýn, Waal	
	Noordzeekanaal, IJssel, Twentekanaal	
„Severomořsko-středomořský“ koridor hlavní sítě		
Přeshraniční spojení	Brussel nebo Bruxelles – Luxembourg – Strasbourg	železnice
	Terneuzen – Gent	vnitrozemské vodní cesty
	Síť Seina – Šelda a související povodí řek Seina, Šelda a Máza	
	Koridor Rýn – Šelda	
Chybějící spojení	Albertkanaal/Canal Albert a Kanaal Bocholt-Herentals	vnitrozemské vodní cesty

Koridor hlavní sítě „Východ – východní Středomoří“		
Přeshraniční spojení	Dresden – Praha/Kolín	železnice
	Wien/Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara	
	Craiova – Calafat – Vidin – Sofia – Thessaloniki	
	Sofie – hranice RS/hranice MK	
	Hranice TR– Alexandroupoli	
	Hranice MK – Thessaloniki	
	Ioannina – Kakavia (hranice AL)	silnice
	Drobeta Turnu Severin/Craiova – Vidin – Montana	
	Sofia – hranice RS	
	Hamburg – Dresden – Praha – Pardubice	vnitrozemské vodní cesty
Chybějící spojení	Igoumenitsa – Ioannina	železnice
	Praha – Brno	
	Thessaloniki – Kavala – Alexandroupoli	
	Timișoara – Craiova	
„Rýnsko-alpský“ koridor hlavní sítě		
Přeshraniční spojení	Zevenaar – Emmerich – Oberhausen	železnice
	Karlsruhe – Basel	
	Milano/Novara – hranice CH	
	Basel – Antwerpen	vnitrozemské vodní cesty
Chybějící spojení	Genova – Tortona/Novi Ligure	železnice
	Zeebrugge – Gent	

„Rýnsko-dunajský“ koridor hlavní sítě		
Přeshraniční spojení	München – Praha	železnice
	Nürnberg – Plzeň	
	München – Mühldorf – Freilassing – Salzburg	
	Strasbourg – Kehl Appenweier	
	Hranice – Žilina	
	Košice – hranice UA	
	Wien – Bratislava/Budapest	
	Bratislava – Budapest	
	Békéscsaba – Arad – Timișoara – hranice RS	
	București – Giurgiu – Rousse	
	Dunaj (Kehlheim – Constanța/Midia/Sulina) a sousedící povodí řek Váh, Sava a Tisa	vnitrozemské vodní cesty
	Zlín – Žilina	silnice
	Timișoara – hranice RS	
Chybějící spojení	Stuttgart – Ulm	železnice
	Salzburg – Linz	
	Craiova – București	
	Arad – Sighișoara – Brașov – Predeal	

„Skandinávsko-středomořský“ koridor hlavní sítě		
Přeshraniční spojení	Hranice RU– Helsinky	železnice
	København – Hamburg: přístupové cesty k fixnímu spojení Fehmarnovy úžiny	
	München – Wörgl – Innsbruck – Fortezza – Bolzano – Trento – Verona: Brennerský patní tunel a přístupové cesty	
	Göteborg – Oslo	
	København – Hamburg: fixní spojení Fehmarnovy úžiny	železnice/silnice
